

Вярата е от слушане

Псалм 41

Елате близо, защото колкото повече смятате, че виждате, толкова по-лесно ще бъде да ви заблудя. Затова се доближи до мен; Защото колкото по-близо си мислите че сте, толкова по-малко ще видите. (Come in close, because the more you think you see, the easier it'll be to fool you. So come close, get all over me; because the closer you think you are, the less you'll actually see. Фраза от филма Now You see Me).

Еклезиаст 1:2-10 Суета на суетите, казва проповедникът; Суета на суетите, всичко е суета. 3 Каква полза за човека от всичкия му труд В който се труди под слънцето? 4 Едно поколение преминава, и друго поколение дохожда; А земята вечно стои. 5 Също и слънцето изгрява, и слънцето захожда, И бърза да отива към мястото гдето трябва да изгрява. 6 Вятърът отива към юг, И се връща към север; Вятърът постоянно обикаля в отиването си, И пак се връща в своите кръгообращения. 7 Всичките реки се вливат в морето, И пак морето не се напълня; На мястото гдето отиват реките, Там те непрестанно отиват. 8 Всичките неща са досадни, - Човек не може да изкаже до колко; **Окото не се насища с гледане, Нито се напълня ухото със слушане.** 9 Каквото е станало, това е, което ще стане; И каквото е било извършено, това е, което ще се извърши; И няма нищо ново под слънцето. 10 Има ли нещо, за което може да се каже: Виж! това е ново? То е вече станало във вековете, които са били преди нас.

Еклезиаст 5:10-11 Който обича среброто не ще се насити от сребро, Нито с доходи оня, който обича изобилието. И това е суета. 11 Когато се умножават богатата, Умножават се и ония, които ги ядат; **И каква полза има на притежателите им, Освен да ги гледат с очите си?**

Числа 15:38-41 Говори на израилтяните и заповядай им да правят, във всичките си поколения, ресни по краищата на дрехите си, и да турят син ширит по ресните на всичките краища. 39 И това да ви бъде за ресни, та като ги гледате, да помните всичките Господни заповеди и да ги изпълнявате, и **да не дирите неща по своите си сърца и по своите си очи, подир, които неща вие блудствувате;** 40 та да помните и изпълнявате всичките Ми заповеди, и да бъдете свети на вашия Бог. 41 Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох из Египетската земя, за да ви бъда Бог. Аз съм Иеова вашият Бог.

1 Йоан 2:15-17 Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. 16 Защото всичко ще е в света, **похотта на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота,** не е от Отца, но е от света; 17 и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века.

Матей 16:4 Зъл и прелюбодееен род иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на (пророка) Йона. И остави ги и Си отиде.

Лука 16:27-31 А той рече: Като е тъй, моля ти се, отче, да го пратиш в бащиния ми дом; 28 защото имам петима братя, за да им засвидетелствува, да не би да дойдат и те на това мъчително място. 29 Но Авраам каза: Имат Мойсея и пророците; нека слушат тях. 30 А той рече: Не, отче Аврааме, но ако отиде при тях някой от мъртвите, ще се покаят. 31 И той му каза: **Ако не слушат Мойсея и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, пак няма да се убедят.**

Вяра в Невидимото

Йоан 4:46-53 Прочее, Исус пак дойде в Кана Галилейска, гдето беше превърнал водата на вино. И имаше един царски чиновник, чиито син бе болен в Капериаум. 47 Той, като чу, че Исус дошъл от Юдея в Галилея отиде при него и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото беше на умираше. 48 Тогава Исус му рече: **Ако не видите знамения и чудеса никак няма да**

повярват. 49 Царският чиновник Му каза: Господине, слез докле не е умряло детенцето ми. 50 Каза му Исус: Иди си; син ти е жив. Човекът повярва думата, която му рече Исус, и си отиде. 51 И когато той слизаше към дома си, слугите му го срещнаха и казаха, че син му е жив. 52 А той ги попита в кой час му стана по-леко. Те му казаха: В седмия час треската го остави. 53 И така бащата разбра, че това е станало в същия час, когато Исус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целия му дом.

Римляни 10:20 А Исаия се осмелява да каже: - "Намерен бях от ония, които не Ме търсеха; **Явен станах на тия, които не питаха за Мене;**

2 Коринтяни 5:7 (защото с вяране ходим, а не с виждане).

Римляни 10:13-17 Защото "всеки, който призове Господното име, ще се спаси". 14 **Как, прочее, ще призват Този, в Когото не са повярвали? И как ще повярват в Този за Когото не са чули?** А как ще чуят без проповедник? 15 И как ще проповядват, ако не бъдат пратени? Както е писано: - "Колко са прекрасни Нозете на тия, които благовестуват доброто!" 16 Но не всички послушаха благовестието; Защото Исаия казва: "**Господи, кой от нас е повярвал на онова, което сме чули**"? 17 И тъй, **вярането е от слушане, а слушането - от Христовото слово.**

Евреи 11:1 А вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, - **убеждения** за неща, които не се виждат.

Евреи 11:3 С вяра разбираме, че световите са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото не стана от видими неща.

Евреи 2:1-3 Затова ние сме длъжни да **внимаваме повече на туй, което сме чули**, да не би да го изгубим някога. 2 Защото словото изговорено чрез ангели стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, 3 то как ще избегнем ние, ако пренебрегваме едно толкова велико спасение, което отначало прогласено от Господа, се потвърди между нас от тия, които бяха чули:

2 Коринтяни 4 1 Затуй, като имаме това служение, както и придобихме милост, не се обезсърчаваме; 2 но се отрекохме от тайни и срамотни дела, и не постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието слово, но, като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога. 3 Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тия, които погиват, - 4 за тия, невярващите, чиито ум богът на тоя свят е заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога. 5 (Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Исуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Исуса). 6 **Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово.** 7 А ние имаме това съкровище в пръстни съдове, **за да се види**, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас. 8 Угнетявани сме отвсякъде, но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние; 9 гонени сме, но не оставени; повалени сме, но не погубени. 10 Всякога носим на тялото си убиваното на [Господа] Исуса, за да се яви на тялото ни и живота на Исуса. 11 Защото ние живите винаги сме предавани на смърт за Исуса, за да се яви и живота на Исуса в нашата смъртна плът. 12 Така щото смъртта действа в нас, а животът във вас. 13 А като имаме същия дух на вяра, според писаното: "**Повярвах, за това и говорих**", то и ние, понеже вярваме, затова и говорим; 14 понеже знаем, че Тоя, Който е възкресил Господа Исуса, ще възкреси и нас заедно с Исуса, и ще ни представи заедно с вас. 15 Защото всичко това е заради вас, тъй щото благодатта, увеличена чрез мнозината, които са я получили, да умножи благодарението, за Божията слава. 16 Затова ние не се обезсърчаваме; **но ако и да тлее външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява.** 17 Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас, 18 които **не гледаме на видимите**, но на невидимите; защото видимите са временни, а **невидимите вечни.**